

Konstitutionsutskottets betänkande 2025/26:KU12

Kompletterande bestämmelser till EU:s mediefrihetsförordning

Sammanfattning

Utskottet ställer sig bakom regeringens förslag till lag med kompletterande bestämmelser till EU:s mediefrihetsförordning och förslaget till ändring i samma lag.

Förslaget innebär att de bestämmelser som krävs för att EU:s mediefrihetsförordning ska kunna tillämpas och få ett effektivt genomslag i Sverige samlas i en ny lag. Den nya lagen ska innehålla bestämmelser om bl.a. olika aktörers skyldigheter att lämna information till tillsynsmyndigheten (Mediemyndigheten), bedömningar av företagskoncentrationer på mediemarknaden och tillsyn. Vidare ska det finnas bestämmelser om tillsynsmyndighetens befogenheter och om överklagande av tillsynsmyndighetens beslut.

Den nya lagen föreslås träda i kraft den 1 januari 2026 och vissa ändringar i lagen föreslås träda i kraft den 8 maj 2027.

Utskottet anser att riksdagen bör avslå motionsyrkandena.

I betänkandet finns två reservationer (SD).

Behandlade förslag

Proposition 2024/25:197 Kompletterande bestämmelser till EU:s mediefrihetsförordning.

Fyra yrkanden i en följdmotion.

Innehållsförteckning

Utskottets förslag till riksdagsbeslut3

Redogörelse för ärendet4

Utskottets överväganden.....5

 Regeringens lagförslag5

 Lagstiftningens framtida utformning.....7

 Tillsyn och administrativ börda9

Reservationer11

 1. Lagstiftningens framtida utformning, punkt 2 (SD)11

 2. Tillsyn och administrativ börda, punkt 3 (SD)11

Bilaga 1

Förteckning över behandlade förslag.....13

 Propositionen13

 Följdmotionen13

Bilaga 2

Regeringens lagförslag14

Utskottets förslag till riksdagsbeslut

1. Regeringens lagförslag

Riksdagen antar regeringens förslag till

1. lag med kompletterande bestämmelser till EU:s mediefrihetsförordning,

2. lag om ändring i lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s mediefrihetsförordning.

Därmed bifaller riksdagen proposition 2024/25:197 punkterna 1 och 2.

2. Lagstiftningens framtida utformning

Riksdagen avslår motion

2025/26:213 av Michael Rubbestad m.fl. (SD) yrkandena 1 och 2.

Reservation 1 (SD)

3. Tillsyn och administrativ börda

Riksdagen avslår motion

2025/26:213 av Michael Rubbestad m.fl. (SD) yrkandena 3 och 4.

Reservation 2 (SD)

Stockholm den 6 november 2025

På konstitutionsutskottets vägnar

Jennie Nilsson

Följande ledamöter har deltagit i beslutet: Jennie Nilsson (S), Mats Green (M), Michael Rubbestad (SD), Hans Ekström (S), Mirja Räihä (S), Ulrik Nilsson (M), Per-Arne Håkansson (S), Mauricio Rojas (L), Amalia Rud Stenlöf (S), Susanne Nordström (M), Jessica Wetterling (V), Gudrun Brunegård (KD), Muharrem Demirok (C), Lars Englund (M), Jan Riise (MP), Lars Johnsson (M) och Martin Westmont (SD).

Redogörelse för ärendet

I betänkandet behandlar utskottet proposition 2024/25:197 Kompletterande bestämmelser till EU:s mediefrihetsförordning. I propositionen föreslår regeringen en ny lag med kompletterande bestämmelser till EU:s mediefrihetsförordning och ändringar i den nya lagen. I propositionen finns en redogörelse för ärendets beredning fram till regeringens beslut om propositionen. Av redogörelsen framgår att departementspromemorian Kompletterande bestämmelser till EU:s mediefrihetsförordning (Ds 2024:28) utarbetats inom Kulturdepartementet. I propositionen behandlas lagförslagen i promemorian, med undantag för förslaget om ändring i lagen om public service, som behandlas i propositionen En lag om public service och riktlinjer för verksamheten 2026–2033 (prop. 2024/25:166).

I betänkandet behandlas även en följdmotion med anledning av propositionen.

En förteckning över de behandlade förslagen finns i bilaga 1. Regeringens lagförslag finns i bilaga 2.

Utskottets överväganden

Regeringens lagförslag

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen antar regeringens förslag om att införa en ny lag med kompletterande bestämmelser till EU:s mediefrihetsförordning och förslaget till ändring i den nya lagen. Förslaget innebär att de bestämmelser som krävs för att mediefrihetsförordningen ska kunna tillämpas och få ett effektivt genomslag i Sverige samlas i en ny lag. Den nya lagen innehåller bestämmelser om bl.a. information, bedömningar av företagskoncentrationer på mediemarknaden och tillsyn.

Bakgrund

EU:s mediefrihetsförordning¹ antogs i april 2024 och fastställer gemensamma regler för en väl fungerande inre marknad för medietjänster, samtidigt som medietjänsternas oberoende och mångfald skyddas (artikel 1). Medlemsstaterna får anta mer detaljerade eller strängare regler inom vissa områden, under förutsättning att reglerna säkerställer en högre skyddsnivå för mediepluralism eller redaktionellt oberoende i enlighet med förordningen samt är förenliga med unionsrätten. Förordningen lämnar också över till medlemsstaterna att reglera vissa frågor.

I mediefrihetsförordningen finns bestämmelser om bl.a. rättigheter och skyldigheter för leverantörer av medietjänster och mottagare av sådana tjänster. Medlemsstaterna ska bl.a. respektera rätten för mottagare av medietjänster att ha tillgång till en mångfald av redaktionellt oberoende medieinnehåll (artikel 3). Leverantörer av medietjänster ska ha rätt att utöva sin ekonomiska verksamhet utan andra begränsningar än de som tillåts enligt unionsrätten och ha rätt till redaktionell frihet och oberoende (artikel 4). Journalisters källor ska också skyddas på ett effektivt sätt. Samtidigt finns en skyldighet för leverantörerna att göra viss angiven information om sin verksamhet lätt och direkt åtkomlig för mottagarna samt att arbeta för ett stärkt redaktionellt oberoende (artikel 6).

Mediefrihetsförordningen reglerar även ramen för tillsynsarbetet. Det finns bl.a. bestämmelser om de nationella tillsynsmyndigheterna, och en ordning för samarbete mellan medlemsstaternas tillsynsmyndigheter etableras (artikel 7 och 14–17). I Sverige är Mediemyndigheten tillsynsmyndighet (artikel 2.13 i mediefrihetsförordningen och 4 § förordningen [2023:844] med instruktion

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1083 av den 11 april 2024 om fastställande av en gemensam ram för medietjänster på den inre marknaden och om ändring av direktiv 2010/13/EU (europeisk mediefrihetsförordning).

för Mediemyndigheten). Vidare finns det i förordningen bestämmelser om bedömningar av koncentrationer på mediemarknaden (artikel 22–23) samt om tilldelning av medel för statlig annonsering (artikel 25).

Mediefrihetsförordningen trädde i kraft den 7 maj 2024 och skulle i huvudsakliga delar börja tillämpas den 8 augusti 2025.

Propositionen

Regeringen konstaterar att mediefrihetsförordningen lämnar över till medlemsstaterna att reglera vissa frågor och att vissa nationella bestämmelser som kompletterar förordningen därutöver behövs. Enligt regeringens förslag samlas kompletterande bestämmelser till mediefrihetsförordningen i en särskild lag.

Regeringen föreslår att en informationsskyldighet för vissa aktörer förs in i den nya lagen. Av mediefrihetsförordningen följer att en leverantör av medietjänster ska göra viss information om sin verksamhet lätt och direkt åtkomlig för mottagarna av tjänsterna (artikel 6.1). Leverantören får själv besluta hur och var informationen ska göras åtkomlig för mottagarna, men informationen ska även finnas i nationella databaser över medieäggande (artikel 6.2). Enligt regeringen är det inte effektivt att Mediemyndigheten, som ska få i uppdrag att utveckla en sådan databas som förordningen avser, på egen hand löpande ska söka upp och samla in den information som ska finnas i databasen. Leverantörerna bör i stället ges en skyldighet att så snart som möjligt lämna informationen till myndigheten. Enligt regeringen är det därutöver rimligt att en leverantör som har uppfyllt sin informationsskyldighet enligt förordningen även lämnar en uppgift till Mediemyndigheten om var informationen finns tillgänglig, bl.a. för att myndigheten ska kunna utöva tillsyn. Den bestämmelse om informationsskyldighet som föreslås i den nya lagen omfattar även offentliga aktörers skyldighet att enligt artikel 25.2 i mediefrihetsförordningen offentliggöra information om utgifter för statlig annonsering.

Regeringen föreslår vidare att den nya lagen ska innehålla kompletterande bestämmelser om skyldigheten att anmäla koncentrationer på mediemarknaden till tillsynsmyndigheten (Mediemyndigheten) och myndighetens bedömning av sådana koncentrationer. Enligt mediefrihetsförordningen ska medlemsstaterna fastställa materiella regler och förfaranderegler som möjliggör en bedömning av koncentrationer på mediemarknaden som kan ha en betydande inverkan på mediepluralismen och det redaktionella oberoendet (artikel 22). Det finns enligt regeringen inte någon svensk reglering som möjliggör sådana bedömningar, och därför behövs kompletterande bestämmelser i den nya lagen. Mediemyndigheten bör ansvara för bedömningarna, och genom en anmälningsskyldighet kan myndigheten få kännedom om de koncentrationer som ska bedömas samt få in underlag för bedömningen. Övervägande skäl talar enligt regeringen för att det bör vara sådana mediekoncentrationer som anmäls till Konkurrensverket enligt reglerna i konkurrenslagen (2008:579) som ska bedömas av myndigheten.

Vissa mycket stora företagskoncentrationer anmäls dock inte till Konkurrensverket utan ska i stället anmälas till och prövas av Europeiska kommissionen. Även sådana mediekoncentrationer bör enligt regeringen anmälas till och bedömas av Mediemyndigheten om de har en påverkan på den svenska mediemarknaden. Mediefrihetsförordningen reglerar inte vad bedömningarna av mediekoncentrationer ska leda till, utan det är en fråga för medlemsstaterna. Bedömningarna kan enligt regeringen vara ett värdefullt underlag för Mediemyndigheten, som har i uppgift att publicera information och statistik om ägande och branschstrukturer på mediemarknaden. Bedömningarna kan också vara användbara för Konkurrensverket vid dess prövning av företagskoncentrationer enligt konkurrenslagen.

I den nya lagen föreslår regeringen att tillsynsmyndigheten ska ha befogenhet att begära in upplysningar och handlingar inom ramen för sin tillsyn. Myndigheten ska även kunna besluta om förelägganden som vid behov får förenas med vite. Ett beslut om föreläggande ska, oavsett om det har förenats med vite eller inte, kunna överklagas till allmän förvaltningsdomstol.

Den nya lagen föreslås träda i kraft den 1 januari 2026. Regeringen föreslår också ändringar i den nya lagen som ska träda i kraft den 8 maj 2027. Ändringarna rör skyldigheter för vissa aktörer att lämna varuprover till tillsynsmyndigheten.

Utskottets ställningstagande

Utskottet ställer sig bakom de överväganden som redovisas i propositionen och föreslår att riksdagen antar regeringens lagförslag.

Lagstiftningens framtida utformning

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår två motionsyrkanden om lagstiftningens framtida utformning.

Jämför reservation 1 (SD).

Motionen

I kommittémotion 2025/26:213 av Michael Rubbestad m.fl. (SD) föreslås tillkännagivanden till regeringen om att säkerställa att EU:s mediefrihetsförordning inte tillämpas på ett sätt som inskränker det skydd för press- och yttrandefriheten som ges i tryckfrihetsförordningen och yttrandefrihetsgrundlagen (yrkande 1) och om att avvisa regeringens förslag om dynamiska hänvisningar (yrkande 2). Enligt motionärerna finns det remissinstanser som har uttryckt en oro för att regeringens förslag inte tydligt garanterar grundlagarnas företräde, och motionärerna anser att det måste slås fast uttryckligen. Vidare anser motionärerna att användningen av dynamiska hänvisningar

urholkar den nationella bestämmanderätten. Genom att tydliggöra grundlagarnas företräde och säga nej till dynamiska hänvisningar kan lagstiftningen enligt motionärerna bättre uppfylla sitt syfte att värna en fri och mångfaldig press.

Propositionen

Enligt regeringen bör en dynamisk lagstiftningsteknik användas för att eventuella ändringar i mediefrihetsförordningen ska få omedelbart genomslag i Sverige. Dynamiska hänvisningar hindrar enligt regeringen inte att behovet av lagändringar utreds även om hänvisningstekniken innebär att lagstiftningen normalt sett inte behöver ändras när förordningen ändras. Regeringen framhåller också att den bevakar svenska intressen i lagstiftningsprocesser på EU-nivå och har en skyldighet att informera och samråda med riksdagen om sådana processer.

Regeringen anser att det inte finns behov av några kompletterande bestämmelser eller andra lagändringar med anledning av bestämmelsen i mediefrihetsförordningen om rättigheter för leverantörer av medietjänster (artikel 4). Enligt regeringen ges de rättigheter som ska skyddas ett mycket starkt skydd i Sverige genom de tryck- och yttrandefrihetsrättsliga grundprinciper som kommer till uttryck i tryckfrihetsförordningen och yttrandefrihetsgrundlagen. Regeringen framhåller att ett syfte med regleringen på EU-nivå är att införa gemensamma miniminormer och anser att det inte finns skäl att förtydliga grundlagarnas företräde framför förordningens bestämmelser. Mediefrihetsförordningen hindrar enligt regeringen inte heller medlemsstaterna från att ha mer detaljerade eller strängare regler under förutsättning att dessa säkerställer en högre skyddsnivå för mediepluralism eller redaktionellt oberoende och är förenliga med unionsrätten (artikel 1.3).

Utskottets ställningstagande

Utskottet konstaterar att ett syfte med mediefrihetsförordningen är att införa gemensamma miniminormer och att förordningen inte hindrar medlemsstaterna från att ha mer detaljerade eller strängare regler.

En dynamisk hänvisningsteknik innebär att hänvisningarna avser unionsrättsakten i den vid varje tidpunkt gällande lydelsen. Utskottet konstaterar att användningen av dynamiska hänvisningar inte hindrar att behovet av lagändringar utreds även om nationell lagstiftning normalt sett inte behöver ändras när unionsrättsakten ändras. Vidare bevakas svenska intressen i lagstiftningsprocesser på EU-nivå.

Mot den bakgrunden ser utskottet inte skäl att ta något initiativ med anledning av motionsyrkandena om att stärka grundlagarnas företräde och om användningen av dynamiska hänvisningar. Motionsyrkandena avstyrks.

Tillsyn och administrativ börda

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår två motionsyrkanden om tillsyn och minskning av den administrativa bördan.

Jämför reservation 2 (SD).

Motionen

I kommittémotion 2025/26:213 av Michael Rubbestad m.fl. (SD) föreslås tillkännagivanden till regeringen om att begränsa Mediemyndighetens mandat så att tillsynen inte kan utvecklas till ett verktyg för kontroll av redaktionellt innehåll (yrkande 3) och om att minska den administrativa bördan för små och alternativa medier (yrkande 4). Enligt motionärerna ges Mediemyndigheten en långtgående roll i att granska och bedöma mediekoncentrationer utifrån mångfald och redaktionellt oberoende. Även om intentionen är att skydda mångfalden anser motionärerna att det finns en påtaglig risk för mandatglidning där myndigheten indirekt kan påverka redaktionella frågor. Vidare riskerar enligt motionärerna de administrativa krav som införs att slå hårdast mot små och alternativa medier och resultatet kan bli en cementering av de stora aktörernas dominans, vilket är raka motsatsen till syftet med regleringen.

Propositionen

Regeringen framhåller att mediefrihetsförordningens syfte bl.a. är att skydda mediemångfald och redaktionellt oberoende samt att det framgår direkt av förordningen att det ska göras bedömningar av mediekoncentrationer. Enligt regeringen är syftet med att låta Mediemyndigheten göra bedömningarna inte att hindra verksamhet som etableringsfriheten gäller för eller att hindra den grundlagsskyddade rätten att uttrycka tankar, åsikter och känslor. Mediemyndigheten kommer inte heller genom sina bedömningar att kunna förbjuda eller på annat sätt ingripa mot en koncentration i strid mot etableringsfriheten. Regeringen framhåller vidare att Mediemyndighetens tillsynsverksamhet omfattas av kravet på proportionalitet i 5 § förvaltningslagen (2017:900) och att befogenheterna begränsas av bestämmelser i tryckfrihetsförordningen och yttrandefrihetsgrundlagen.

Regeringen konstaterar att konsekvensbedömningar har tagits fram i samband med kommissionens förslag till förordning och att endast mindre konsekvenser för små och medelstora företag förväntas. Regeringen gör också bedömningen att den informationsskyldighet som åläggs leverantörer av medietjänster inte är administrativt betungande eller kostsam. Leverantörerna behöver inte samla in några nya uppgifter utan enbart lämna de uppgifter som har gjorts åtkomliga och en uppgift om var de finns. Enligt regeringen bör systemet för att lämna informationen också utformas så att den administrativa

bördan minimeras. Skyldigheten för leverantörer att lämna varuprover bedöms innebära en begränsad kostnad och arbetsbörda för berörda företag.

Utskottets ställningstagande

Utskottet konstaterar att det framgår direkt av mediefrihetsförordningen att det ska göras bedömningar av mediekoncentrationer. Mediemyndighetens befogenheter begränsas också av bestämmelser i tryckfrihetsförordningen och yttrandefrihetsgrundlagen. Därför ser utskottet inte skäl att ta något initiativ med anledning av motionsyrkandet om att begränsa Mediemyndighetens mandat. Motionsyrkandet avstyrks.

Enligt de konsekvensbedömningar som har tagits fram i samband med kommissionens förslag till mediefrihetsförordning förväntas endast mindre konsekvenser för små och medelstora företag. Utskottet konstaterar också att informationsskyldigheten inte innebär att några nya uppgifter behöver samlas in utan endast att uppgifter som redan gjorts åtkomliga ska lämnas. Utskottet ser därför inte skäl att ta något initiativ med anledning av motionsyrkandet om att minska den administrativa bördan för små och alternativa medier. Motionsyrkandet avstyrks.

Reservationer

1. Lagstiftningens framtida utformning, punkt 2 (SD)

av Michael Rubbestad (SD) och Martin Westmont (SD).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 2 borde ha följande lydelse:

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i reservationen och tillkännager detta för regeringen.

Därmed bifaller riksdagen motion
2025/26:213 av Michael Rubbestad m.fl. (SD) yrkandena 1 och 2.

Ställningstagande

Sverige har ett av världens starkaste grundlagsskydd för press- och yttrandefrihet genom tryckfrihetsförordningen och yttrandefrihetsgrundlagen. Flera remissinstanser har uttryckt oro över att regeringens förslag inte tydligt garanterar grundlagarnas företräde. Det måste slås fast uttryckligen och regeringen bör säkerställa att EU:s mediefrihetsförordning inte tillämpas på ett sätt som inskränker det skydd för press- och yttrandefriheten som ges i tryckfrihetsförordningen och yttrandefrihetsgrundlagen.

Genom att regeringen föreslår att en dynamisk hänvisningsteknik ska användas kommer varje framtida ändring på EU-nivå automatiskt att bli gällande svensk rätt. Det urholkar den nationella självbestämmanderätten och riskerar att ge EU direkt makt över svenska medier. Det är riksdagen som ska besluta om svensk lagstiftning, och regeringens förslag om dynamiska hänvisningar bör avvisas.

2. Tillsyn och administrativ börda, punkt 3 (SD)

av Michael Rubbestad (SD) och Martin Westmont (SD).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 3 borde ha följande lydelse:

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i reservationen och tillkännager detta för regeringen.

Därmed bifaller riksdagen motion
2025/26:213 av Michael Rubbestad m.fl. (SD) yrkandena 3 och 4.

Ställningstagande

Mediemyndigheten ges enligt regeringens förslag en långtgående roll i att granska och bedöma mediekoncentrationer utifrån mångfald och redaktionellt oberoende. Även om intentionen är att skydda mångfalden finns det en påtaglig risk för mandatglidning där myndigheten indirekt kan påverka redaktionella frågor. Mediemyndighetens mandat bör därför begränsas så att tillsynen inte kan utvecklas till ett verktyg för kontroll av redaktionellt innehåll.

De administrativa krav som införs riskerar att slå hårdast mot små och alternativa medier, medan stora koncerner har resurser att hantera byråkratin. Resultatet kan bli en cementering av de stora aktörernas dominans, vilket är raka motsatsen till syftet med regleringen. Den administrativa bördan för små och alternativa medier bör därför minskas.

BILAGA 1

Förteckning över behandlade förslag

Propositionen

Proposition 2024/25:197 Kompletterande bestämmelser till EU:s mediefrihetsförordning:

1. Riksdagen antar regeringens förslag till lag med kompletterande bestämmelser till EU:s mediefrihetsförordning.
2. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s mediefrihetsförordning.

Följdmotionen

2025/26:213 av Michael Rubbestad m.fl. (SD):

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen ska säkerställa att EU:s mediefrihetsförordning inte tillämpas på ett sätt som inskränker det skydd för press- och yttrandefriheten som ges i tryckfrihetsförordningen och yttrandefrihetsgrundlagen och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att avvisa regeringens förslag om dynamiska hänvisningar och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att begränsa Mediemyndighetens mandat så att tillsynen inte kan utvecklas till ett verktyg för kontroll av redaktionellt innehåll och tillkännager detta för regeringen.
4. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att minska den administrativa bördan för små och alternativa medier och tillkännager detta för regeringen.

BILAGA 2

Regeringens lagförslag

1 Förslag till lag med kompletterande bestämmelser till EU:s mediefrihetsförordning

Härigenom föreskrivs följande.

Lagens innehåll

1 § Denna lag kompletterar Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1083 av den 11 april 2024 om fastställande av en gemensam ram för medietjänster på den inre marknaden och om ändring av direktiv 2010/13/EU (europeisk mediefrihetsförordning), i denna lag kallad EU:s mediefrihetsförordning.

Ord och uttryck i lagen

2 § Ord och uttryck i denna lag har samma betydelse som i EU:s mediefrihetsförordning.

Tillsynsmyndighet

3 § Det följer av artikel 2.13 i EU:s mediefrihetsförordning att nationell tillsynsmyndighet är den myndighet som utsetts till nationell tillsynsmyndighet enligt artikel 30 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/13/EU av den 10 mars 2010 om samordning av vissa bestämmelser som fastställs i medlemsstaternas lagar och andra författningar om tillhandahållande av audiovisuella medietjänster (direktiv om audiovisuella medietjänster).

Skyldighet att lämna information

4 § Den som har gjort information åtkomlig enligt artikel 6.1 eller offentliggjort information enligt artikel 25.2 i EU:s mediefrihetsförordning ska så snart som möjligt lämna informationen och en uppgift om var den finns tillgänglig till tillsynsmyndigheten.

Skyldighet att anmäla koncentrationer på mediemarknaden

5 § En koncentration på mediemarknaden ska anmälas till tillsynsmyndigheten, om den har anmälts till

1. Konkurrensverket i enlighet med 4 kap. 6 eller 7 § konkurrenslagen (2008:579), eller

2. Europeiska kommissionen i enlighet med artikel 4.1 i rådets förordning (EG) nr 139/2004 av den 20 januari 2004 om kontroll av företagskoncentrationer ("EG:s koncentrationsförordning"), och

a) de berörda företagen tillsammans har haft en omsättning föregående räkenskapsår i Sverige som överstiger en miljard kronor, och

b) minst ett av företagen i a är en leverantör av medietjänster eller en leverantör av en onlineplattform som ger tillgång till medieinnehåll.

Den som har anmält koncentrationen till Konkurrensverket eller kommissionen ska samma dag göra anmälan till tillsynsmyndigheten. Anmälan ska innehålla de uppgifter som myndigheten behöver för bedömningen av koncentrationen enligt 6 §.

Bedömning av koncentrationer på mediemarknaden

6 § Tillsynsmyndigheten ska bedöma hur en koncentration på mediemarknaden, som ska anmälas enligt 5 §, påverkar

1. mångfalden av medier och medieinnehåll, och
2. det redaktionella oberoendet.

I artikel 22.2 i EU:s mediefrihetsförordning anges faktorer som ska beaktas vid bedömningen.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer kan med stöd av 8 kap. 7 § regeringsformen meddela ytterligare föreskrifter om bedömningen.

Tillsyn

7 § Enligt artikel 7.1 i EU:s mediefrihetsförordning har tillsynsmyndigheten i uppgift att säkerställa tillämpningen av kapitel III i förordningen.

Tillsynsmyndigheten har även tillsyn över att artikel 6.1 i förordningen och 4 och 5 §§ följs.

Befogenhet att begära upplysningar och handlingar

8 § Den som har skyldigheter enligt artiklarna 6.1, 18.1–18.6, 18.8, 24.1, 24.2, 25.1 eller 25.2 i EU:s mediefrihetsförordning eller enligt 5 §, ska på begäran av tillsynsmyndigheten lämna de upplysningar och handlingar som myndigheten behöver för de uppgifter som anges i 7 §. Detsamma gäller för andra som på grund av sitt yrke eller sin affärsverksamhet kan antas ha sådana upplysningar eller handlingar.

Föreläggande och vite

9 § Tillsynsmyndigheten får besluta de förelägganden som behövs för att artiklarna 6.1, 18.1–18.6, 18.8, 24.1, 24.2, 25.1 eller 25.2 i EU:s mediefrihetsförordning eller 4, 5 eller 8 § ska följas.

Ett beslut om föreläggande får förenas med vite.

Överklagande

10 § Tillsynsmyndighetens beslut enligt 9 § får överklagas till allmän förvaltningsdomstol. Andra beslut enligt denna lag får inte överklagas.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2026.

2 Förslag till lag om ändring i lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s mediefrihetsförordning

Härigenom föreskrivs att 8 och 9 §§ och rubriken närmast före 8 § lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s mediefrihetsförordning ska ha följande lydelse.

Lydelse enligt avsnitt 2.1

Föreslagen lydelse

**Befogenhet att begära
uppgifter och handlingar**

**Befogenhet att begära
uppgifter, handlingar och
varuprover**

8 §

Den som har skyldigheter enligt artiklarna 6.1, 18.1–18.6, 18.8, 24.1, 24.2, 25.1 eller 25.2 i EU:s mediefrihetsförordning eller enligt 5 §, ska på begäran av tillsynsmyndigheten lämna de uppgifter och handlingar som myndigheten behöver för de uppgifter som anges i 7 §. Detsamma gäller för andra som på grund av sitt yrke eller sin affärsverksamhet kan antas ha sådana uppgifter eller handlingar.

Den som har skyldigheter enligt artiklarna 6.1, 18.1–18.6, 18.8, 20.2, 20.3, 24.1, 24.2, 25.1 eller 25.2 i EU:s mediefrihetsförordning eller enligt 5 §, ska på begäran av tillsynsmyndigheten lämna de uppgifter och handlingar som myndigheten behöver för de uppgifter som anges i 7 §. Detsamma gäller för andra som på grund av sitt yrke eller sin affärsverksamhet kan antas ha sådana uppgifter eller handlingar.

Den som har skyldigheter enligt artikel 20.2 eller 20.3 i EU:s mediefrihetsförordning ska på begäran av tillsynsmyndigheten lämna de varuprover eller liknande som myndigheten behöver för sin uppgift att säkerställa tillämpningen av dessa artiklar.

9 §

Tillsynsmyndigheten får besluta de förelägganden som behövs för att artiklarna 6.1, 18.1–18.6, 18.8, 24.1, 24.2, 25.1 eller 25.2 i EU:s mediefrihetsförordning eller 4, 5 eller 8 § ska följas.

Tillsynsmyndigheten får besluta de förelägganden som behövs för att artiklarna 6.1, 18.1–18.6, 18.8, 20.2, 20.3, 24.1, 24.2, 25.1 eller 25.2 i EU:s mediefrihetsförordning eller 4, 5 eller 8 § ska följas.

Ett beslut om föreläggande får förenas med vite.

Denna lag träder i kraft den 8 maj 2027.